

Imaginea de pe copertă:

Întregul, 76x57 cm, acuarelă, 2006

Pe coperta din spate:

Poarta cea mare, 76x57 cm, acuarelă

FLORINA COULIN

CARTEA MEA DE ARTĂ / VIAȚĂ

LUCRĂRI 1972-2013

Pag. 5

Lumină în verde, 76x57 cm, acuarelă, 2007

Pag. 7

Cruce, 76x57 cm, acuarelă, 2007

Pag. 9 , text:

"Cercul ca linie perfect rotunjită se întoarce mereu înspre sine. Astfel el se închide, cuprinde, adăpostește și apară – dar altfel decât pătratul, mai vibrant, fără colțuri și muchii. Ca linie infinită cercul poate simboliza tot ceea ce nu are sfârșit: timpul, eternitatea, infinitul.

Cercului îi este propriu, din punct de vedere al formei, ceva ușor, aerian, liber, plutitor....

El este una din cele mai vechi imagini meditative..... Sfera pe de altă parte este mobilă, se mișcă, se rotește, așa cum rotesc corpurile cerești în univers."

citată din: Ingrid Riedel, "Forme" Kreuz Verlag Stuttgart, 1985

În seria mea de acuarele pe tema centrului, fondul este alcătuit din multiple straturi de lazuri subțiri de culoare. Ele se suprapun intensificându-se în vibrație, alcătuiind un loc sensibil spre mijlocul foi.

Aici își găsesc locul cercul de lumină, sfera de lună, soare, sau planeta, ca simbol al CENTRULUI.

Pag. 11, text:

Imagini despre Lună și Soare, 2006

La începutul acestei serii de tablouri stă capacitatea de mirare copilărească:

Cum de ne apar nouă Soarele și Luna la fel de mari, cu toate că știm bine cât de diferite sunt aceste corpuri cerești?

Cum de are totul acea ordine minunată astfel încât unul din corpurile cerești să ne lumineze ziua, iar celălalt noaptea?

Cum de sunt suspendate așa liber în spațiu și se rotesc, rotesc, împreună cu noi (pământul) după legi imuabile?

Luna și Soarele au existat "de când lumea", iar toată viața și devenirea noastră sunt dependente de ele.

Aceste corpuri cerești, în multitudinea infinită a posibilităților noastre de a le percepe, m-au călăuzit în procesul de inspirație poetică. Doresc ca imaginile să atingă sufletul privitorului și să-l sensibilizeze pentru deschiderea spre acest ÎNTREG care ne ține pe toți.

Întregul, manifestat aici în corpurile cerești - Rotundul, este uneori încadrat de suprafețe, alteori plutind liber, întretăiat, sau în parte acoperit, retras.

Pag. 12 -13 , tripticon:

Fereastră – Lună (Dualitate) 76x57 cm, acuarelă, 2006

Lună plină (Întreg) 76x57 cm, acuarelă, 2006

Perdea (Triada) 76x57 cm, acuarelă, 2006

Pag. 14

Soare , răsărind, 76x57 cm, acuarelă, 2006

Luna, în primul pătrar, 76x57 cm, acuarelă, 2006

Pag. 15

Planetă geamă – roșu, 76x58 cm, acuarelă, 2006

Planetă geamă – albastru, 76x58 cm, acuarelă, 2006

Pag. 16

Răsăritul soarelui, 71x100cm, acuarelă-pastel, 2006

Pag. 17

Lună venețiană, 76x57 cm, acuarelă, 2006

Pag. 19, text:

"Fii prodigios precum universul"

Fernando Pessoa

Acest îndemn de înaltă exigență a fost îndeplinit în felul lui special de fascinantul poet portughez.

Pentru mine el a fost o încurajare de a-mi privi multitudinea impulsurilor creatoare ca pe o bogăție și de a căuta să le realizez în modalitățile accesibile mie. Cu timpul, mi s-a cristalizat ideea, că din perspectiva vârstei, viața și arta unui om alcătuiesc un anumit model citibil, asemenea unui covor, covorul vieții lui.

Acum încerc în "cartea mea de artă-viață" (KUNSTLEBENSBUCH : este avantajul limbii germane care mi-a permis să creez acest cuvânt, exprimând pentru mine mai aproape suprapunerea viață-artă) să merg pe traseele acestui model, să ordonez și să prezint etapele materialului de imagini create în aproximativ 40 de ani.

Am început cu imagini care acum câțiva ani îmi apăreau ca atingerea unui țel: acuarelele meditative, pe tema CENTRULUI, echilibrate în tăcerea și seninătatea lor, ca revers al unui îndelung drum de căutări și neliniști.

Pentru copertă am ales "Intregul" - aici Cercul - acel simbol atotcuprinzător al timpului, al eternității, al infinitului, ca mod călăuzitor pentru compunerea cărții. Privind retrospectiv am descoperit legături sau înrudiri între diversele teme. Mă întorc pînă la lucrări de la începutul carierei mele artistice și ajung pe parcurs la prezent. Astfel parcurg drumul acesta mai degrabă în mod ciclic, decât în rectiliniul săgeții timpului istoric.

Pentru multe imagini nu a mai fost loc aici, domeniul desenului a fost complet exceptat.

Creația mea artistică o înțeleg ca pe un răspuns, cu mijloacele artelor plastice, la întrebări care mi s-au ivit pe parcursul vieții, dar și ca bucurie creatoare în sine. Artă este pentru mine o hrană , un mijloc existențial. Lucrările alese pentru acest catalog mi s-au părut toate demne de menționat, ele constituind pentru mine deopotrivă pași în procesul artistic și în viață.

Pag. 21

LUCRĂRI TIMPURII

PICTURĂ, LITOGRAFIE, GRAVURĂ

București 1972 - 1977

Pag. 23

Oglindă, 60x72,5 cm, ulei, 1973

Pag. 24

Mere și oglindă, 45x60 cm, litografie, 1973

Pag. 25

Apă și fructe, 81x99,5 cm, ulei, 1972

Pag. 26

Patine cu rotile, 84x62 cm, litografie, 1974

Pag. 27

Copil în parc, 120x100 cm, ulei, 1972

Pag. 28

Spre depărtări, 100x70 cm, ulei, 1976

Pag. 29

Statuia aviatorilor, 70x100 cm, ulei, 1976

Pag. 30

Se construiește, 55,5x220 cm, litografie, 1974

Pag. 31

Parc, 57x71 cm, litografie, 1975

Pag. 32

Fereastră spre înalt, 53x39 cm, gravură, 1976

Fereastră spre adânc, 58x36 cm, gravură, 1976

Pag. 33

Soare, Pământ, Apă, 96x64 cm, litografie, 1974

Calea Lactee, 98,5x76,5 cm, litografie, 1974

Pag. 34

Nisip și Apă, 100x67 cm, litografie, 1974

Pag. 35

Picătură de Apă, 49,5x65,5 cm, litografie, 1974

Pag. 36

Faleza mea (Schitu), 52x87 cm, gravură, 1977

Pag. 37, text:

În timpul studiului picturii în București, între anii 1965-1971, am avut norocul unei perioade mai libere, mai optimiste, în comparație cu epoca de constrângeri politice premergătoare. Orizonturi noi ne-au fost deschise atunci de expoziții importante, precum: American Pop-Art, Henry Moore, Paul Klee, Artă Africană, Tachisme din Franța și altele.

Din 1972 până la emigrarea mea, am putut dezvolta o activitate artistică susținută. Timp de trei ani am predat la Colegiul de Arte Plastice „Carmen Sylva” din Ploiești, și în paralel mi-am creat la București

bazele carierei mele artistice. După repetate participări la expoziții am fost primită în Uniunea Artiștilor Plastici. Un prieten bun, colegul Ion Grigorescu, m-a introdus în atelierul de grafică al Uniunii. Dela acest prieten am învățat și litografia, dar și multe altele despre artă. El a fost figura călăuzitoare din cadrul cercului nostru de prieteni, pentru care realismul și fotografia au stat în centrul interesului. Am fotografiat mult, am pictat, am reflectat asupra atitudinilor și lucrărilor noastre, am expus împreună. Și la atelierul de grafică, unde făceam litografie și gravură, am trăit într-o atmosferă creatoare stimulantă și colegială. Astfel am putut participa la numeroase expoziții în România și în străinătate.

Dar dela mijlocul anilor '70 s-a schimbat discursul politic. Presiunile politice s-au extins și asupra artiștilor; de atunci temele pentru expoziții au fost prescrise de sus. Însă vremuri și mai sumbre se profilau la orizont.

Pag.39

UN NOU ÎNCEPUT ÎN GERMANIA

PRIMA DECADĂ

1977 – 1989

Pag. 40, text:

La începutul șederii mele în Germania nu mă mai mișcam în cadrul unui grup artistic, sau de artiști care lucrau pentru expoziții. Nici tematica și nici tehnicile în care lucrasem până atunci, nu mai corespundeau noilor mele condiții de viață. Dar mai ales cred, că ideile mele mi se păreau puse sub semnul întrebării. Despre ce să fie vorba în lucrările mele în locurile acestea; ce mă agita în sinea mea? Începeam să mă obișnuiesc încet-încet cu noile locuri: cu lumina, culorile, cu clima, cu oamenii, limba, cu gustul mâncărilor, cu obligațiile zilnice etc. Toate erau altfel.

M-am reîntors la desen, pictură în ulei și acuarelă. Desenam / pictam realist autoportrete și alte portrete, cât și peisaje după fotografiile ale locurilor din România care-mi fuseseră importante, dar și acuarele în noul peisaj, urmărind principiul "cât pot de bine!"

"Pâinea" a fost tema care s-a cristalizat pe parcursul anilor '80. Locuiam la țară, înconjurați de câmpuri și pășuni cu vite. Am iubit această ambianță, am umblat mult prin natură. În același timp eram apăsată din cauza vieții plină de nevoi ce o îndurau cei din România, inclusiv familia mea. Dorința de a afirma prin artă ceva esențial s-a materializat cu timpul în desene și picturi. Teme ca pâinea, hrana, cu o conotație religioasă au fost cele ce m-au ancorat în căutările mele artistice.

Cu timpul am regăsit calea spre Uniunea Artiștilor Plastici, mai întâi la Regensburg, apoi la Augsburg. Pe parcurs au luat naștere prietenii noi și productive.

Pag. 41

Autoportret, 41x33,5 cm, ulei, 1979

Pag. 42

Umbra spicelor, 42x56 cm, acuarelă, 1979

Pahar cu apă (Schitu), 42x 56 cm, acuarelă, 1979

Pag. 43

În atelier, 80x100 cm, ulei, 1982

Oamenii mei, 33x41 cm, ulei, 1982

5

Pag. 44

Euharistie matinală, 64x88 cm, sanguină – cărbune, 1981

Pâine, 36x48 cm; ulei, cretă pe hârtie, 1980

Glie, 36x48 cm, ulei pe hârtie

Pag. 45

Împărțirea pâinii, 56x76 cm, ulei, 1983

Coborârea de pe Cruce, 56x76 cm, ulei, 1983

Pag. 47

Cruce, 164x86 cm, ulei, 1981

Pag. 49

Apa pentru acuarelă, 30x40 cm, acuarelă, 1988

Pag. 50

Lume mică, luminoasă, 41,4x55,4 cm, acuarelă, creion, 1983

Pag. 51

Pervazul ferestrei, 71x52 cm, creion, acuarelă, 1981

Pag. 52

Farfurie, 38,5x48 cm, acuarelă, 2005

Coș cu fructe, 55,6x78,2 cm acuarelă, 2001

Pag. 53

Natură statică, 29x38 cm, acuarelă, 1995

Energii formatoare pe masa mea, 55,8x75,7 cm, acuarelă, 1995

Pag. 54

(Natură statică) Cu strugure, 24x34 cm, acuarelă, 1981

Fructe reprezentând cele patru elemente, 24x34 cm, acuarelă, 1987

Pag. 55

Ciclamă, 56,2x75,8 cm, acuarelă, 1995

Pag. 56

Eu - la mare, 36,6x50,8 cm, acuarelă, 1985

Cu ochii deschiși (figură dela Chartres), 36,5x50,5 cm, acuarelă, 1985

Pag. 57

Eu, 24x34 cm, acuarelă, 1981

Pag. 58

Mugure, 22x34 cm, acuarelă, 1984

Deschidere, 36x51,5 cm, acuarelă, 1984

Substanță nutritivă, 24x34 cm, acuarelă, 1984

Fărâma de pământ, 48x65 cm, acuarelă, 1986

Pag. 59

Respirație, 64x88 cm, 1986

Lume originară, 48,5x62,5 cm, pastel, 1985

Pag. 60

Reunificarea Germaniei. Bucurie incomensurabilă. 120X150 cm, acril, 1989

Pagina 61

Sosirea dincoace de frontieră, la Hof. 120X150 cm, acril, 1989

Pag. 63

Performance "Rochie-Cort"

A face artă de una singură în fața șevaletului, cu timpul, nu m-a mai satisfăcut. Ocazia de a încerca și un alt mijloc de expresie s-a găsit în toamna anului 1989, când am pregătit, împreună cu alte două artiste plastice, o serie de performances proprii. Colegele erau Juliane Stiegele, Ursula Geggerle-Lingg. A fost prima mea prezentare de acest fel, în public, cu o temă foarte personală, dar care putea atinge pe orice om atent la ritmurile dezvoltării ființei sale. Era vorba despre experiența importantă a vieții mele, transhumanța "cu cortul", mutarea într-un alt loc și într-o altă țară. Odată trăită această experiență, ea nu-ți mai poate fi ștearsă din memorie. Cortul mi-se pare și azi o parabolă valabilă.

Cu aceleași artiste am urmat între 1989 – 1993 mai multe seminare la Freie Internationale Universität (FIU) în tradiția lui Joseph Beuys, la Wangen în Allgäu. Acolo erau abordate aspecte care, în mod curent nu păreau înrudite, stabilind între ele legături, influențe reciproce: aspecte artistice, politice, juridice, filozofice, antropozofice, religioase În cadrul fiecărui seminar exista și o parte practică. Se căutau astfel prin desen, instalații sau joc / action noi forme de expresie pentru conceptele elaborate în partea teoretică. Dialogul era o formă importantă de colaborare. În legătură cu aceasta am urmărit, ca exemple, numeroase filme cu discuțiile ce le purtase Beuys în timpul acțiunilor sale sau cu alte ocazii. Pe deoparte simțeam caracterul utopic al teoriilor sale; dar mie mi se potriveau aceste cursuri, pentru că îmi lărgeau orizontul propriu și mă plasau într-un câmp social cu conexiuni interesante. Nu mă mai simțeam singură cu sentimentul de insuficiență al activității pur artistice, cum o simțeam eu pe vremea aceea. Consecința a fost, că de atunci m-am simțit în stare să-mi realizez ideile mult mai liber și mai curajos.

Pământul ca temelie și centru, instalație din două componente, Galeria BBK Augsburg, 1991

Expoziție în Galeria BBK din Casa Brecht, Augsburg, 1991

Pământul ca temelie

Pământul ca substanță

Pământul ca purtător al existenței noastre

O masă de lemn stă în centrul unei camere, pe o suprafață acoperită cu pământ. Pe masă se află o farfurie și o pungă de hârtie (cu inscripția "Bogat în vitamine și sănătos"), ambele umplute cu pământ. În pământul din farfurie am sădit câteva boabe de grâu, care vor încolți în timpul duratei expoziției într-un verde proaspăt. În sertarul mesei se află o rezervă de boabe de grâu. Aspecte posibile ale mesei aici: "a sta la masă", "a lua masa", sau ca "masă de lucru" a unui/unei intelectual/e, ca simbol al unei vieți în civilizația modernă (adusă aici din nou "pe pământ"). Masa este totodată și un obiect care trezește în noi asocieri de sacru/altar.

Augsburg – München – Centrul Pământului

Lucrarea aceasta este compusă din 12 foi de desen de 65x59 cm. Într-un șir vertical, ele reprezintă distanța de parcurs până la centrul pământului. Foile sunt învelite în folie transparentă. În expoziția din Galeria în Casa Brecht, Augsburg (toamna 1991), foile au fost expuse în trei coloane. Dacă există

posibilitatea potrivită (de exemplu în casa unei scări), lucrarea s-ar putea expune și într-un șir continuu. Pe prima foaie, din stânga sus, apare pe conturul suprafeței terestre un segment A – M (Augsburg – München, aproape identic ca număr de Km cu București - Ploiești). Această distanță a fost desenată corespunzător cu înălțimea totală a lucrării (raza globului terestru). Este deci cam a suta parte din această rază. Dimensiunea distanței A – M ne-o putem imagina ușor. La fel s-ar fi putut alege și alte localități, între care distanța să nu depășească proporțional cei 50 de centimetri ai foii. Lungimea totală a razei terestre desenate pe cele 12 foi este de 780 cm. De la centrul terestru pornesc două raze trasate cu roșu înspre cele două puncte geografice. Ceva mai la dreapta este trasată în alb și o rază "neutră". Raza aceasta, precum și notațiile referitoare la adâncime, temperatură, factură/alcătuire, gravitație etc., sunt desenate pe folia transparentă, încât ele se combină optic cu formele / culorile de pe foi.

Deci, date științifice și reprezentare plastică intuitivă. Ideea ce stă la baza acestei lucrări este, de a face oarecum imaginabile dimensiunile și factura planetei noastre prin datele științifice însemnate ca schemă. Cu ajutorul unei distanțe cunoscute și pe un suport, care de obicei este folosit ca material de pictură, se poate porni la o "călătorie spre centru". Foile care conțin date concrete, sunt gândite și ca trăiri estetice. Ele sunt foi de lucru, ce au fost prelucrate în lucrare de artă.

Tehnici utilizate: tehnici mixte în tuș, cretă colorată, culori acrilice, creioane colorate, paint-sticks – pe hârtie de desen și folie transparentă.

Aceste două lucrări și acțiunea în stradă au luat ființă în cadrul temei "Pământ – Semn – Pământ", propusă de Societatea Internațională a Artelor Plastice.

Pag. 67

Augsburg – München – Centrul Pământului, serie compusă din 12 de foi 65x50 cm, tehnică mixtă, 1991

Pag. 68, text:

Pământ – Semn – Pământ

O acțiune de stradă

Idee: Florina Coulin

Transpunere și realizare: Florina Coulin, Felix Gattner, Brigitte Heintze

La Augsburg, pe Moritz-Platz din zona pietonală, am instalat o "gheretă" ca pentru vânzări. Pe tețghea am descărcat un sac de pământ de grădinărit. O parte din material a fost pus cu o lopățică în pungi de hârtie ce purtau inscripția "Bogat în vitamine și sănătos", așa ca pe vremuri, când făina ori zahărul se găseau de vânzare "vărsat", în pungi de hârtie. Pământul – un bun prețios – îl ofeream aiudoma unor alimente. Pământului îi este proprie capacitatea de a produce alimente. El conține substanțele, care se transformă în delicioase legume și fructe.

Plecând dela aceste considerente, ne-am adresat trecătorilor sau i-am lăsat pe ei să deschidă o discuție...

- V-ați gândit astăzi deja la pământ?
- Când mușcați într-un măr zemos, oare vă gândiți câtdeodată și la terra ca materie?
- Este pământul pentru Dumneavoastră o experiență concretă sau o chestiune abstractă, mentală?
În casele și în orașele noastre uităm deseori, că pământul este cel care este baza / suportul vieții.
- Te poți oare sustrage acestei trăiri? (Se oferă pământ, pentru a-l palpa direct).
- Oare pământul te "murdărește"? Ce poziție am față de "murdăria" asta?
- S-ar putea, ca pământul să vi se pară fie amenințator, fie ocrotitor? Ce vă spune noțiunea "Mama-terra"?

Drept recompensă, fiecare participant la convorbiri primea câte o pungă cu pământ de grădină. Prin acest gest am vrut să atragem și atenția asupra faptului, că pământul de fapt nu este o marfă comercializabilă, ci un cadou de neînlocuit pentru noi toți.

Acțiunea cu discuții a avut loc în trei zile lucrătoare: pe 22, 23, 24 octombrie 1991, între orele 11 și 15.

Nouă ne convenea, când unii pietoni se arătau iritați, pentru că asta ne servea deseori ca punct de plecare pentru discuție. Unii veneau și pipăiau mai întâi cu degetele. "Murdărie", a fost odată rostit, reprezentativ

pentru mulți bărbați mai în vârstă, care erau marcați de muncă grea ("pământul nostru înseamnă muncă"). Pe parcursul acelor trei zile zile am purtat cam 120 de discuții. Ne-am putut face impresii interesante despre comportamentul diverselor generații și straturi sociale. Femeile mai în vârstă se lăsau cu plăcere antrenate în vorbă și se bucurau de pământul primit cadou. Printre femeile mai tinere erau multe care erau entuziasmate de acțiunea noastră și contribuiau cu idei și experiențe proprii (ca dorința de a avea și în spațiul orășenesc mai multe spații verzi, etc) Oamenii tineri erau în general mai deschiși și își luau mai mult imp. Unii au urmărit acțiunea zi de zi și ni s-au adresat din proprie inițiativă, ca să ne comunice gândurile lor.

Pag. 69, fotografii.

Pământ primit cadou în schimbul unei povestiri/relatări. Augsburg. 1991

Pag. 70, text:

Aspecte esențiale ale discuțiilor noastre au fost:

- Pământul ca substanță primară în percepția noastră (a mânca pământ în copilărie, jocul pe pământ cu pietre și lemne).
- A petrece toată ziua pe pământul bătut, să gătești, să dormi etc. (Africa)
- Pământuri ca substanțe estetice: a aduna pământuri colorate și a le expune, a le contempla, a lega amintiri
- a face pământul din nou prezent în oraș, ca să nu se uite, că pe pământ trăim
- Proprietate privată asupra pământului, vandabilitate, expropriere
- Pământul natal – patria, pierderea patriei prin războaie, prin expulzare în exil
- Geneza pământului în biblie, în mitologie, în știință
- Gânduri despre ciclul: pământ – mâncare – viață – moarte – viață
- Pământul ce dă rod; revenirea vegetației se percepe ca un miracol
- Conexiuni filozofice: materie – spirit. Încercări de a revitaliza idei religioase (mai ales cu tineretul).

Prin acțiunea aceasta am vrut să aflăm, dacă și cât este prezent pământul în conștiința contemporanilor din civilizația actuală. Am trăit zilele acelea ca un proces artistic, prin faptul că am "modelat" împreună cu oamenii la o imagine a pământului nostru. Prin aceasta ne-au fost lărgite, aprofundate și propriile noastre imagini și concepții.

Pag.71

Mica noastră Lume Mare, instalație, Neu-Ulm și apoi Stadthaus Ulm, 1994

Pag. 72, text:

"Reflecții despre elementele Aer, Apă, Pământ, Foc" - expoziție -1994

Această expoziție personală a fost prima în care, înafara lucrărilor noi create special pe tema aleasă și pentru acest spațiu, am expus și o selecție de lucrări din ultimii 20 de ani de creație. Expoziția a avut loc într-o șură mare în Grădina Botanică din Augsburg. Șura respectivă se folosea atât pentru lucrări de grădinărie, cât și pentru expoziții botanice, sau uneori pentru expoziții de artă. Acest context de lucru și

vecinătatea cu frumoasa natură îmblânzită mi-au convenit. Publicul numeros, provenind din diverse pături sociale și de vârstă, era foarte deschis, receptiv pentru idei și impulsuri noi. Se intra în expoziție printr-o poartă mare de lemn, cu două aripi de culoare închisă, aproape neagră. Pe aceste două aripi deschise am afișat texte alese și copiate din Operele magice ale lui Agrippa von Nettesheim (1486-1535), texte de fenomenologie, descrieri speculativ-magico-științifice din perioada dinaintea renașterii. Aceste texte mă inspiraseră în reflecțiile mele asupra structurii și formelor de manifestare a lumii. Vizavi de poarta de intrare se afla o poartă identică, pentru ieșire, care rămânea închisă pe timpul expoziției. Astfel mi-a servit ca fundal/suport pentru lucrarea descrisă anterior "Augsburg – München – Centrul Pământului". În centrul sălii am plasat pe podea o instalație cu tema "Apa": o pictură pe o pânză de 1x1m,

numită "Ochi de apă", ce reprezenta curenți și vârtejuri în cursul unui șuvoi de apă. Era culcată ușor oblic într-un substrat de pietriș, care forma un fel de încadrare din ondulații de pietriș mai fin sau mai brut, ce continua spre exterior formele curgătoare ale apei din pictură.

Studiile și desenele lui Leonardo despre apă și cartea "Haosul sensibil" a lui Theodor Schwenk m-au însoțit pe parcursul lucrului. Tot pe tema Apei am mai expus și o altă instalație. Era astfel alcătuită: pe un pupitru, special construit pentru expoziție, se afla o carte masivă deschisă, dar învelită într-o pânză albă – un fel de moștenire culturală, al cărei sens ne rămânea ascuns ("cartea naturii" în care noi putem citi doar după legile noastre....). Pânza se prelungea, ușor răsucită (asemănător cu giulgiul din "Înălțarea lui Cristos din mormânt" a lui Grünewald), într-o cadă cu apă. Din cauza capilarității, umezeala se ridica prin pânză, încât paginile cărții prindeau viață, transpirând oarecum. Prin senzația asta umed-ambiguă părea că ni se transmite câte ceva din enigma cărții. Pupitrul era orientat spre perete, ca pentru un monolog sau pentru o meditație monahală. Aveai în fața ochilor, ca imagine inspirativă, una din litografiile mele în alb-negru din 1975 (vezi pag. 35), pe care se vedeau două mâini mărite ce ocroteau o picătură de apă. Litografia aceasta aparține unei serii începute în 1974, din care am expus aici și imaginile cu "Nisip și apă" – pag. 34, precum și "Soare, pământ și apă" – pag. 33. Pentru peretele de vest, cel mai luminos din sală, am prevăzut elementul Aer, pe care l-am prelucrat în seria "Ființe ale aerului". Seria era formată din variațiuni compoziționale de forme libere, inspirate de aripi de fluturi, pictate pe hârtie (90x110 cm), în acuarelă, în tonuri de galben și gri, combinate cu colaje de hârtie neagră. Citisem pe atunci câteva cărți, care m-au inspirat. Printre altele și "Aus dem Nichts" (Plecând dela inexistent) a lui Gerd Binnig, fizician dotat cu premiul Nobel. Cel mai mult mă impresionase în cartea lui descrierea procesului creator. Vedeam aici o oglindire în mic a ceea ce se petrece în creația mare și universală a naturii / lumii / universului.

Pag. 73

Text:

Acuarelele-colaje "Aripi de fluturi" ar putea constitui o paralelă la o reprezentare a forțelor creatoare universale, sau mai bine spus, au parte de acestea; scopul lor nu era zborul, ci înariparea imaginației omenești referitoare la aer și zbor.

Pe podea, în fața acestor "aripi de fluturi" se mai afla o altă instalație pe tema zborului dar și a focului: un "Phoenix". Format dintr-un nisip oxidat negru ("cenușă de lumină", Walter Bergmoser) ce l-am presărat pe jos cu ajutorul unui șablon, el putea fi ușor distrus dar și refăcut de fiecare dată.

Instalația "Marele cuib", plasată în partea de nord a sălii, o împletitură liberă din nuiiele, de forma ovală de cca. 90x120 cm, în care erau depuse alte două cuiburi. Unul din ele conținea un glob pământesc însoțit de trabantul său, luna (lumea apropiată nouă). În balanța/echilibru cu acestea, în al doilea cuib era așezat un model din lut al unui creier omenesc.

Special pentru această expoziție pictasem și patru pânze cu forme / culori inspirate de fiecare din cele patru elemente, pânze pe care le-am montat pe peretele de sud. Vizavi am grupat mai multe desene sub titlul "Caiet de lucru" – notații de gânduri, desenate pe foi de hârtie și folii semitransparente suprapuse.

Caiet de lucru "Elemente", desen, pictură, text

Aer - aripi de fluturi, acuarelă, colaj, 1994

Carte – apă, instalație, 1994

10

Pag.74

Marele cuib, 90x120 cm, 1994

Ochi de apă, 100x100 cm, ulei, pietriș, 1994

Phoenix, cca. 120x100 cm, nisip de cuarț negru, 1994

Pag.75

Foc, aer, apă, pământ, 100x100 cm fiecare, ulei pe pânză, 1993-1994

Pag.76

Aripă de fluture I, 78,5x106,5 cm, acuarelă, colaj, 1994

Pag. 77

Aripi de fluturi II-VII, 78,5x106 cm, acuarelă, colaj, 1994

Pag. 79

Transformare I-IX, à 65,5x48 cm, acuarelă, în parte cretă, foiță de aur, cerneală, 1993

Pag. 80

În primăvara lui 1996 a avut loc expoziția **Räume-Rhythmen-Relationen** (Spații-ritmuri-relații), expoziție realizată împreună cu prietena și colega mea Brigitte Heintze la Galeria - Schloss din Bobingen. Ne propusesem să expunem împreună lucrări noi, lucrări în care să ținem cont și de spațiile existente acolo. În sala centrală, semicirculară, am plasat o instalație realizată în comun, "Lumea formelor". Aceasta era constituită dintr-o bandă lată de hârtie semitransparentă, pe care am aplicat o suită de forme abstracte, forme ce s-au născut din libertatea ce ne-o permitea procedeul de producere manuală a hârtiei (Brigitte Heintze). Pe sol erau amplasate două căzi de tablă zincată, special confecționate în formă de patruleter neregulat, în care pluteau pe apă "continente" – forme abstracte din ceară, ca o paralelă a celor amplasate pe banda descrisă mai sus.

În imaginația mea vedeam o corespondență între aceste forme ce plutesc în apă, care la început sunt încă moi și se întăresc cu timpul, și apariția / transformarea / deplasarea continentelor pe parcursul a milioane de ani, un proces plastic continuu. (Cu teoriile lui Alfred Wegener mă ocupasem intens în 1991, în perioada expoziției "Pământ – Semn – Pământ").

Pentru altă sală alăturată, cu bolti frumoase, creasem o instalație proprie pe tema "Creștere". Creștere privită într-un sens larg, al dezvoltării umane. Această sală mă inspirase în mod special, cu dimensiunile ei aproape cubice, cu ritmarea zidurilor prin arce, nișe și două ferestre spre grădină. "Creșterea" era formată din opt pânze pictate, folosind drept culori pământuri (ca pigmenți naturali) de diverse nuanțe strânse de-a lungul anilor. Pe unele le adusesem cândva din Franța, pe altele le găsisem aici în zona Augsburgului. Toate pânzele erau pătrate și dimensiunile lor formau un crescendo de la 30x30 cm până la 170x170 cm. Tema tratată era creșterea interioară, maturizarea personalității prin darurile-i proprii și interacțiunea cu câmpul social.

Pe pervazurile ferestrelor erau asezate douăsprezece figurine de lut nears, dormind – "creatoare de vise" sau:

Cei ce visează, instalație, lut, 1995-1996

Pag.81

Univers de forme, (Brigitte Heintze, Florina Coulin), 1996

Pag.82

Creștere I – VIII, pătrate, de la 30x30 cm până la 170x170 cm, pictură cu pământuri, 1995

Pag.84, text:

Labirint – Semn – Cuvânt, 1995-1997

Labirint de călătorie

Labirintul este un simbol străvechi al omenirii. Fascinația lui o purtam demult în suflet, la început doar ca pe un semn magic necunoscut și complicat.

Observând un labirint, se remarcă ordinea mai mult sau mai puțin complexă a cărărilor. Acestea constituie de fapt un parcurs continuu, care te conduce în mod sigur de la deschiderea inițială spre centru. Nu este o "grădină a cărărilor absurde", cum ar părea la prima vedere. Urmând parcursul, faci experiența unei pendulații, unei schimbări de direcție, la care afli ba o apropiere de centru, ba o îndepărtare, urmată de o nouă apropiere.

Centrul ca punct de sosire, țel – liniștire, concentrare, regăsire de sine. Pentru a reveni la exterior, trebuie să te întorci cu 180° și să faci cale întoarsă pe același parcurs, dar trăirea va fi de data asta altfel. Deoarece istoria labirintului este aproape la fel de veche ca și cea a civilizației omenești, i s-au tot transformat pe parcursul a mii de ani – odată cu spiritul omenesc – și formele, mărimile, funcțiile, simbolica.

M-am încumetat să mă apropii cu naturalețe de un simbol așa de măreț. La început m-a preocupat ideea de "drum", drum care se constituie din pași și care poate avea un țel. Pas cu pas, precum se desfășoară fiecare evoluție, precum viața. Pașii ce se succed i-am format din semne, simboluri, cuvinte alese intuitiv conform trăirii. De fiecare dată o nouă coală de hârtie A3, pe care am pictat, am scris, deci am încărcat-o conceptual în funcție de intenția sufletească. Apoi fiecare din coli a fost pliată formând un soi de cutioară – cu funcția de "piatră" a labirintului pavimental; înainte de plierea foilor, unele au fost mai întâi copiate. Într-un pas următor copiile acestea au fost prelucrate, fie redesenându-le/scriindu-le, fie recopiindu-le prin suprapuneri, fie combinându-le. Foile astfel tratate au fost apoi prinse în niște benzi late de tifon și au constituit, montate pe perete ca instalație murală, un "labirint al limbii", sau un fel de "dicționar sufletesc" al celor două limbi în care mă simt acasă, româna și germana.

În legătură directă cu labirintul și cu instalația murală am pictat și o serie de nouă imagini, numite "păzitoare ale labirintului". Am obținut prin suprapunerea multor straturi de acuarelă niște figuri șezând, siluete în mișcare abia sesizabilă, ce sunt pur și simplu prezente, stau de veghe, aducând ceva din frescele bisericilor românești.

.....

Textul continuă pe pagina 88

Pag.85

Păzitoarele labirintului I – IX, à câte 76x56 cm, acuarelă, 1997.,

Pag.86, 87

Labirint – semn – cuvânt, instalație, performance, 1995 – 1997, Rathaus Augsburg

Pag. 88

Text continuare din pagina 84

Acest labirint este totodată ușor și greu. Hârtia se lasă ușor pliată și ușor purtată în altă parte, sau poate fi re-ordonată în labirint într-o altă succesiune a elementelor. Cuvintele pot fi și ele ușoare ori grele. Ele pot mângâia lin urechea sau pot răni profund inima. Fiecăruia dintre noi îi este propriu ceva ușor, dar și ceva greu. Centrul poate fi căutat sau nu, poate fi intuit și pierdut din nou din vedere. Parcurgerea labirintului pavimental a însemnat pentru mulți vizitatori și o nouă trăire a spațiului interior propriu. Mișcarea exterioară putea provoca o mișcare interioară – indicând spre propriul centru.

Configurația labirintului face vizibil modul ciclic, în care se manifestă și viața. Poate chiar acesta a fost motivul, pentru care simbolul labirint a dăinuit trecând mereu prin noi interpretări.

12

Instalația Labirint a fost expusă la:

Istanbul – Galeria Taxim, 1995, în expoziția: "Zece artiști din Germania".

Bonn – în fosta Fabrică de tapet, 1996: "Patru artiști în hala 10"

Augsburg – camera princiară a Primăriei, 1997, expoziție personală

București – Palatul Mogoșoaia, 2003, "Ion Grigorescu și prietenii"

"Pietre" de hârtie ale labirintului

Pag.89

Labirint în hala 10, Bonn, 1996, (în fundal, Mâini - fotografie de Walter Bergmoser)

Pag.90

Arta în fluviul vieții

Proiect artistic interdisciplinar în Studioul **Tanzwerkstatt** condus de Ursula Anna Neuner, Augsburg, 2002

Mișcare în miere

Colaje, obiecte, pictură

Titlul expoziției provine de la o lucrare a mea, colaj pe hârtie în tonuri calde de miere și ocruți de pământ. Mierea, ca termen, nu am ales-o nu numai din cauza nuanțelor ei coloristice. Ea constituie metafora pentru întregul proces creator, (stupul) prin care s-a dezvoltat expoziția în interacțiune cu proiectul de dans. Artele plastice și dansul primesc și își dau reciproc impulsuri.

A fost dezideratul Ursulei Anna Neuner care m-a determinat să creez o serie de imagini pentru Tanzwerkstatt. Am căutat să găesc o soluție, care permite o multitudine de posibilități de inspirație. Astfel am ajuns la piesele-nucleu ale acestei expoziții: trei plăci de metal pe care, fixate cu ajutorul unor butoni-magnet, pot fi compoziționate nenumărate variante de forme și culori. Cu forme din hârtie, figurine din placaj, fonduri pictate etc., participanții diverselor cursuri – copii și adulți – pot inventa "în joacă" mereu alte compoziții. Idei noi pot lua naștere și pot fi transformate în mișcare sau dans.

Mișcare în miere I Foc, fiecare 100x70 cm, pictură, decupaje din hârtie, 2002

Pag.91

Compoziții de dans, (mobile) fixate doar cu butoni-magnet pe plăci de fier à 120x90 cm. Elemente de siluete din placaj / forme din hârtie / fonduri pictate; în rândul al doilea: siluete din hârtie.

Mai jos: extras din articolul în ziarul Augsburgener Allgemeine

Pag.93

IMAGINI SPRE CENTRU

începând din 1999

Pag.95

Imagini spre centru, pictură în acuarelă

Spre sfârșitul anilor 1990 mi-a aparut o mare nevoie de liniște și concentrare. "Acel ce reușește să împace pentru el nenumăratele contradicții ale vieții și să le găsească recunoscător sensul într-un simbol profund, acela alungă zgomotoșii din palat....". Acest fragment din Stunden-Buch de Rainer Maria Rilke nu-mi era cunoscut pe vremea aceea, dar acum mă gândesc că versurile ilustrează bine acel impuls, care mă cuprinse: să pictez ceva complet liniștit, concentrat, meditativ. Astfel s-au născut mai întâi două tablouri-pereche, un prim pas spre acel ciclu de acuarele, pe le-am numit mai târziu "Tablouri spre centru".

Perchea aceasta se numea "Roșu" și "Verde". Culoarele erau constituite din straturi fine, suprapuse, de acuarelă, care pendulau foarte discret de la o gamă coloristică spre alta. Tablourile au avut succes, fiind achiziționate, la expoziția Grosse Schwäbische din 1999, de către Bayerische Staatsgemäldesammlungen (Colecțiile de Artă ale statului din Bavaria).

13

Acest model compozițional l-am menținut timp de aproape 10 ani, în paralel cu pictura în ulei și un proiect de instalație mai amplu (vezi Tanzwerkstatt).

Pe baza acestui concept compozițional au luat naștere mai multe cicluri de lucrări, precum: "Ferestre de lumină", "Imagini despre soare și lună", "Grădini", "Semne" și alte variante compoziționale libere.

Pe o coală de acuarelă cu dimensiunile 76x56 cm se creează, prin suprapunerea repetată de straturi fine de culoare, un centru de formă pătrată. De fiecare dată acțiunea de aplicarea a unui nou strat cere o concentrare deplină, duce totodată la consecințe imprevizibile prin interacțiunea cu fazele premergătoare și este în același timp un nou impuls. Un factor important este timpul, pentru că fiecare strat trebuie să fie mai întâi perfect uscat, ca apoi să poată fi aplicată următoarea lazură. De fiecare dată este nevoie de o reînnoită concentrare, pentru a fi în stare de a picta culoarea "fără greș", conform intenției interioare. De fiecare dată se nasc noi situații în contrastele simultane între straturi, în ceea ce privește calitatea coloritului: luminozitatea, temperatura, profunzimea, intensitatea, prin îmbogățire sau simplitate. Toate acestea au dinamica lor proprie, mai ales la marginile pătratului, unde se pot citi toate suprapunerile. În centrul propriu-zis, straturile se adună, devenind aici un câmp încărcat de un potențial aparte.

Pătratul este o formă pură, care se referă probabil cel mai mult la om, la proporțiile lui, la gândirea și la activitatea lui. Pentru Platon pătratul întruchiează alături de cerc frumusețea absolută. Conținutul

intrinsec al tablourilor este ceea ce privitorul este chemat să și-l creeze și recreeze el însuși prin contemplare și aprofundare – o legătură specială cu centrul (cu centrul propriu), ceea ce este greu de a fi descris prin cuvinte. Toate tablourile păstrează același mod compozițional și arată totodată o multitudine în ceea ce privește tensiunea relațiilor între centru și întreg ansamblul. Spațiul înconjurător este deseori dat de albul hârtiei. Acest spațiu liber este în același timp un simbol pentru vidul original, în care posibilitățile de dezvoltare sunt nenumărate.

"Lumină și întuneric – imagini spre centru" au fost expuse în 2004 la Galeria Cervino, Augsburg, "Ferestre de lumină" în 2006, la Galeria Curtea Veche, București.

Pag.96

Rainer Maria Rilke

Sonete către Orfeu II / XXI (Traducere Mihail Nemeș, 2007)

Cântă grădinile, inimă, ție străine;
grădini turnate ca-n sticlă, ferite, senine.
Apa și rozele de Ispahan sau Șiraz,
cântă, slăvește-le ne-asemuite, -n extaz.

Inimă, arată că lipsă de ele nu duci.
Că te vorbesc pîrguite smochine.
Că, printre crengi înflorite, întruna te joci
cu adieri ce la chip sînt aproape ca tine.

Fugi de greșeala că lipsuri ar fi fapta pură
a hotărîrii-ntîmplate, aceasta: să fii!
Fir de mătase, tu intri așa-n țesătură.

Fiece chip te unește în interior
(chiar de-i o clipă din viața de chinuri pustii);
simți că e vorba de tot gloriosul covor.

14

Pag.97

Gloriosul Covor, 76x57 cm, acuarelă, 2002

Pag.98

Semn, 76x57 cm, acuarelă, 2002

Relație (Pereche), 76x57 cm, acuarelă, 2001 – 2002

Pag.99

Fereastră, 76x57 cm, acuarelă, 2003

Aur în roșu, 76x57 cm, acuarelă, 2004

Pag.100

Fereastră de lumină, 76x57 cm, acuarelă, 2006

Pag.101

Deschidere albă în lumină, 72,5x58 cm, acuarelă, 2006,

Pag.102

Lumină în retragere, Lumină înaintand, Lumină și umbră transparentă

Pag.103

Centru cald, Condensare de lumină, Luminând-umbros, Luminând

Pag.104

Portale, 38x57 cm, acuarele, 2007

Pag.105

Spațiu luminos pe negru | Spațiu luminos din întuneric, fiecare 38x51 cm, acuarele, 2002

Pag.106

Portale, 38x57 cm, acuarele, 2007

Pag.107

Portal, 38x57 cm, acuarelă, Spațiu luminos cu arc roșu, 38x51 cm, acuarelă, 2012

Pag.109

PICTURA ÎN ULEI

Începând din 2000

Pag.111

Roză-originară, 80x80 cm, ulei, 2008

Pag.112

Mamă – copil, 125x91 cm, ulei, 2000

Pag.113

Mamă – fiică, 125x91 cm, ulei, 2000

Mama originară, 125x91 cm, ulei, 2000

Pag.114

Lumină, 50x40 cm, ulei, 2008

Ou din roze, 80x80 cm, ulei, 2008

Pag.115

Pereche, 40x50 cm, ulei, 2008

Univers, 100x100 cm, ulei, 2005-2007

Pag.116, 117

Astru, 80x60 cm, ulei, 2007

Roșu atmosferic, 80x60 cm, ulei, 2006

Roșu concentric, 80x60 cm, ulei, 2007

Eveniment în verde, 80x60 cm, ulei, 2007

15

Pag.119

CHIPURI

2010-2013

Pag.121

Chipuri și imagini spre centru

Ce legături există între aceste două cicluri?

Prin "Imaginile spre centru" mă apropiasem pictând de centrul meu, al lumii mele, ca exercițiu și model spre interiorizare. Cine își ia timp să observe cu atenție tablourile poate "simți" el însuși propriul centru, urmărind pictural strat după strat.

Privirea atentă cere dedicație, timp și liniște. Îndeplinind aceste condiții, poți trăi tabloul cu câștigul concentrării asupra propriei ființe. Dar pentru a porni pe drumul spinos al căutării spre propriul centru, trebuie să existe mai întâi în suflet o necesitate, un dor după căutarea unei energii purtătoare, statornice. Decizia mea de lucru a ultimilor ani a fost conștient orientată spre interior, spre polul opus vârtejurilor exterioare.

Liniște, tăcere, subtilitate, concentrare au devenit principalele mele teme de lucru. Ca modalitate de realizare am rămas la tehnica preferată, acuarela, de care mă folosisem mulți ani și pentru "temele de exterior" (pictatul în prezența naturii).

Tehnica aceasta este cu adevărat foarte sensibilă, sinceră, pretențioasă și în același timp vulnerabilă, efemeră. Muzeele trebuie să expună acuarelele în săli cu luminatul foarte redus (din motive de conservare), pe când contemplarea lor tocmai, cere să fie bine luminate. Deci, ele au nevoie de lumină, dar lumina le amenință totodată.

Atunci – de ce nu am ales o forma mai "consistentă", din punct de vedere al tehnicii?

A picta în straturi diafane de culoare este pentru mine și un simbol al subtilității și al delicateții sufletului omenesc. Impulsurile fine, trecerile, fazele de formare și vibrațiile trăirilor sufletești sunt materialul meu de lucru.

Astfel pot să explic în prezent și trecerea spre actuala mea fază picturală, în care a apărut seria de portrete, pe care prefer să le numesc arhetipal "Chipuri".

Nu mă mai aflu "de una singură" în miezul straturilor de culoare pictate, ci transpuneam un conținut meditativ prin citirea și contemplarea chipurilor din tablouri cunoscute ale marilor maeștri din renaștere. Umanismul este un termen deseori folosit, când vine vorba despre cuceririle acestei epoci artistice. Această lumină umanistă a vieții interioare, pe care o descopăr în acele figuri pictate, mă inspiră și mă conduce spre noi nuanțe de expresie.

Cu toate că tablourile din renaștere au fost create în vremuri tulburi, războinice, crâncene, multe din ele emană ceva din bogăția frumuseții ființei omenesti.

Sper ca și în timpurile noastre agitate să rămână în vigoare valorile umaniste, să se nuanțeze și să se dezvolte spre o viziune atotcuprinzătoare a lumii.

Text datat în iulie, 2012.

Pag. 122

Maria, după Van Eyck; 76x57 cm, acuarelă, 2010

Pag. 123

Eva, după Van Eyck; 76x57 cm, acuarelă, 2010

Pag. 124

Maria, după Leonardo; 76x57 cm, acuarelă, 2011

Pag. 125

Ana, după Leonardo; 76x57 cm, acuarelă, 2011

16

Pag. 126

Doi îngeri, după Leonardo; 76x57 cm, acuarelă, 2011

Pag. 127

Chipul lui Cristos, 76x57 cm, acuarelă, 2011 | În sine, 77x56 cm, acuarelă, 2013

Pag. 128

Pietà – stânga, 77x56 cm, acuarelă, 2013 | după Michelangelo

Pag. 129

Pietà – centru, 77x56 cm, acuarelă, 2013 | Pietà – dreapta, 77x56 cm, acuarelă, 2013

Pag. 130

Femeie îndoliată, 77x56 cm, acuarelă, 2011

Pag. 131

Femeie cu flacăra, 77x56 cm, acuarelă, 2011 | Mană, 77x56 cm, acuarelă, 2011

Pag. 132

Îngerul Bunei-Vestiri, 56x77 cm, acuarelă, 2012

Pag. 133

Primire, 56x77 cm, acuarelă, 2012

Pag.134, text:

Lumină și Surîs

Pictând cu apă

Pictura cu apă. Curgere, extensiune, a căuta hotare

Apă și uscat

A avansa infinitesimal de blînd procesul de pictare prin repetate stratificări, decantări

Uscăciune și apă

A fixa o clipă, a ține respirația pentru un moment

A picta în flux

A împlînzi apa, a se lăsa condus de apă, a învăța de la apă:

Măsură, ușurință, capacitate de deciderie, putere blîndă, formare, certitudine

Dialog.

Existențială – ascultare

Trezie în moment

A nu dori corectarea clipei trăite, ci a încerca să trăiești pe cât posibil de treaz

Momentul-de-pictare-cu-apă îl pot constitui doar în clipe foarte clare

A deveni una cu pictatul

O suflare. O strădanie. Străduinți

Pictatul cu apă poate avea loc doar cu consimțămîntul apei

Dedicație reciprocă

Unicitatea clipei devine tablou

Pâl_păit - existențial. Pictura.

A lăsa timp de zvântat, odihnă. A se opri. A aștepta. A regândi

Lumină și surîs

A privi și a fi privit

Imagine. Surîs interior.

Florina Coulin, iulie 2011

17

Pag. 135

Madona din grota de stîncă, 76x57 cm, acuarelă, 2012

Pag. 137

LOCURILE MELE

Acuarele

1977-1995

Pag. 138

București, 40x30 cm, 1977

Pag. 139

Passau, 24x34 cm, 1978 | Schmiechen, 24x34 cm, 1980 | Cartierul meu din Augsburg, 25x36 cm, 1989

Pag. 140

Text:

Peisajul ca pasiune.

Gînduri despre pictura în acuarelă, în natură. Note biografice.

20.02.2013

Primul meu peisaj pictat "serios" în acuarelă datează din 1977 și reprezintă vederea din fereastra locuinței mele din București.

Era puțin înaintea emigrării mele. Oare ca să-l pot păstra în amintire? De fapt nu mă folosisem de această tehnică până atunci decât sporadic, pentru schițe.

Veduta aceasta era pictată cu mare atenție pentru detalii și pentru tot ansamblul, dar în același timp și pentru atmosfera locului. Singurătatea este și ea prezentă. Mă cercetez pe mine însămi, cu sentimentele mele, dar și capacitatea mea de a reda ceea ce văd și simt cu ajutorul acestui mediu subtil, care este apa. Într-adevăr a urmat plecarea din țară, cu schimbări esențiale, cu smulgerea din loc și reimplantarea în noi împrejurimi. Îmi iau rămas bun, sosesc în altă parte, privesc din nou și pictez.

Pictura în peisaj mă însoțește pe parcursul anilor, cu toate că deseori mă gândesc, că altceva ar fi mai important de exprimat: idei, evenimente, afirmații existențiale. Pentru acestea mă foloseam de pictura în ulei, de instalații și acțiuni.

Dar mereu iau ființă, pe parcursul anilor, vederi ale locurilor unde trăim și pe unde călătorim. Călătoriilor le este proprie o aură specială, ele reprezintă libertate, libertatea de a putea circula nestingherit peste granițe și culturi – ceea ce ne fusese imposibil în tinerețe.

A picta peisaje, are loc fără mari rezistențe; în acele clipe uit toate problemele și mă simt în natură, susținută, ocrotită într-un tot universal, care îmi dă siguranță și senzația unei existențe împlinite.

Abia aici în noua patrie, Germania, mi-a fost dat să ajung ușor în natură pentru a picta. Am locuit doi ani la Passau. Apoi într-un sat, Schmiechen, în apropierea Augsburgului. Astfel am putut să petrec multe ore în peisaj, singură. Mi-a convenit starea asta. Niciodată nu s-a întâmplat să mă plictisesc în natură, sau să-mi fi fost teamă în ea. Nici cele mai anodine subiecte nu mi s-au părut banale. TRĂIREA ÎN MIEZUL NATURII mi-a oferit întotdeauna bucurie, satisfacție. Imaginația mea, mai degrabă percepția mea, lucrau la maximă intensitate, dacă era vorba să dau senzațiilor primite o expresie adecvată. Trăirea naturii îmi provoca adevărate "evenimente ale percepției", povestiri ce nu se realizau prin cuvinte, ci prin trăsături de pensulă.

Pentru mine nu se punea problema unei redări realiste – ea era "realistă" în sensul, că trăirile mele erau cât se poate de reale. Pictura și desenul realist le stăpâneam, dar de fapt este vorba de cu totul altceva: despre o îmbinare într-o ESENȚĂ a celor văzute, prin atributele picturii cu apă (rapidă, fluidă, sintetizatoare, sensibilă, personală, subtilă, labilă, nemijlocită, spontană, sinceră etc.) Tocmai tensiunea între capacitatea de a picta realist și starea de abandon în vraja apei fluide (pictatul în sine, gestică și autonomia petei de culoare) făcea din peisaje obișnuite, în ochii mei și pe foaie, picturi.

18

Pag. 141

Passau-Neuhaus, 24x34 cm, 1978 I Passau, vedere dinspre malul Innului, 30x40 cm, 1978

Pag. 142

Schmiechen – la râul Paar, lacul satului, moara; toate 24x34 cm, 1981 – 1984

Pag. 143

Schmiechen – valea râului Paar, Moara Plank, 23x31 cm, 42x56 cm, toate 1979

Pag. 144

Lângă Schmiechen, 24x32 cm, 1983

Pag. 145

Augsburg – la râul Wertach, 24x34 cm, 1985

Pag. 146

Mal însorit la râul Wertach, 24x34 cm, 1987

Apus de soare în parc, 24x34 cm, 1986

Pag. 147

Drumul, 30x40 cm, 1993

Pag. 148

Oglindiri în râul Wertach, 25x36 cm, 1988

Pag. 149

Pod peste râul Wertach, 30x40 cm, 1989

Pag. 150
Pictura în aer liber, 42x56 cm, 1988

Pag. 151
In Catalonia, 30x40 cm, 1988

Pag. 152
La Barbat (Franța) I – II, à 26x36 cm, 1990

Pag. 153
La Barbat (Franța) III – IV, à 26x36 cm, 1990

Pag. 154
Toscana I – II, à 26x36 cm, 1993

Pag. 155
Toscana III – IV, à 26x36 cm, 1993

Pag. 156
Ischia I – II, à 36x50 cm, 1991

Pag. 157
Ischia III, 36x50 cm, 1991

Pag. 158
Iarnă în Allgäu, 57x75,5 cm, 1995

Pag. 159 - 160
Allgäu I – II, 47,5x65 cm, 1995

Pag. 161
Allgäu IV, 47,5x65 cm, 1995 I Noapte de iarnă în Allgäu, 26x36 cm, 1995

19

Pag. 162
Lângă Vulcan (România) I, 28x38 cm, 1994

Pag. 163
Lângă Vulcan II, 28x38 cm, 1994

Pag. 164
Lângă Vulcan III - VI, 28x38 cm, 1994

Pag. 165
Lângă Vulcan VII, 28x38 cm, 1994

Pag. 166
St. Colombe (Franța), 28,2x38 cm, 1995 I Raze de soare la St. Colombe, 70x100 cm, 1995

Pag. 167
Soare la St. Colombe, 50x70 cm, 1995 I Lună la St. Colombe, 50x70 cm, 1995

Pag. 168
Câmpuri de cereale, 28x39 cm, 2000

Pag. 169
À l'aube, 35,2x51,7 cm, 1995

Pag. 170
Golful de la Levanto I – IV, 31x41 cm, 2002

Pag. 171

În Italia, 31x41 cm, 2001 | Cinque Terre, 31x41 cm, 2002

Pag. 172

Stavros (Grecia), 23x31 cm, 1980

Pag. 173

Soare matinal la Salzburg, 28x38 cm, 1997 | Apus de soare la Schmiechen, 30x40 cm, 1981

Pag. 174

Dimineață cețoasă la Bodensee, 26x36 cm, 1992

Pag. 175

Lună la Faro (Portugalia), 31x41 cm, 1992

20

Pag. 177

ÎN CĂUTAREA UNEI ESENȚE

Pagina 178 – 179

Text:

În căutarea unei esențe – despre acuarelele Florinei Coulin

Dorința unei liniști /permanențe, dorul de a obține trăirea intensă a unei anumite culori, dorința de a aprofunda o temă ce o preocupă de ani de zile și care îi formează o lume spirituală și artistică: acestea sunt pentru Florina Coulin mobilele în munca ei susținută și continuă.

La prima vedere ne putem mira, că ea se servește pentru aceasta în mod neașteptat de tehnica acuarelei, căreia i-se atribuie de obicei rapiditate și spontaneitate. Dar tocmai în tehnica acuarelei se poate reda în mod adecvat ceea ce este incert, incomprehensibil, transcendent. În plus, acuarela poate permite și o tratare încetinită, pas cu pas. Acuarelele Florinei Coulin sunt constituite din multe straturi suprapuse, numărul lor ajungând uneori până la 15. Artista pune spre final ceea ce este mai dificil, contururile și accentele. Acest fapt merită menționat, pentru că toată stădania de zile întregi, deseori de săptămâni, s-ar năruie în cazul că acest ultim pas nu i-ar reuși. Dar tocmai în această muncă insistentă cu lazuri fine, bazată pe experiența de ani de zile, poate sta și încrederea, chiar certitudinea că tabloul va reuși și va corespunde așteptărilor ei.

Pictura în acuarelă o însoțește pe Florina Coulin de mai mult de trei decenii: în ambianța rurală de la Schmiechen, unde artista a trăit între 1979 și 1985, tematica naturii era iminentă, astfel luând naștere peisaje și naturi statice în tehnica acuarelei. Aici a fost pusă piatra de temelie pentru o pictură în acuarelă, care era spontană și se îndrepta hotărât înspre abstractizare. Punctul culminant l-a atins această pictură în plein-air cu peisajele pictate în 1995 la Saint Colombe.

Dar o dorință de liniște/stabilitate se instalase și astfel tema "peisaj" în mișcarea ei dispăre deodată, de la o zi la alta. O astfel de cezură radicală este caracteristică pentru creația artistică a Florinei Coulin: deseori artista are impresia că ar fi epuizat pentru ea însăși gama posibilă a unei teme care o preocupase. Astfel ea s-a îndreptat pe la mijlocul anilor 1990, pentru o perioadă de aproximativ un deceniu, spre o pictură abstractă în acuarelă. Dreptunghiuri, pătrate, semicercuri și cercuri care se suprapun, au constituit de acum lumea ei. Odată cu formele geometrice ea a ajuns de la înregistrarea spontană a lumii înconjurătoare, la care se pretează atât de bine acuarela, cum bine știm, spre o apropiere treptată de imagini proprii. Mijloacele artistice au fost "îmblânzite", cum afirmă ea însăși: o duzină de straturi diafane, dreptunghi peste dreptunghi, în tonuri nuanțate fin, iar în final un cerc, mult mai accentuat, toate într-o perfecțiune incredibilă. Dorința ei de a exprima liniște și de împlinire a unei anumite culori se concretizează în modul cel mai evident la acuarela ce poartă titlul "Deschidere albă spre lumină" din anul 2006. Tabloul constă doar din lazuri de tonuri de galben și oglindește un demers meditativ în nenumărate reprize. Intercalată între ele se află viața, cotidianul. Alternanța între "vita activa" și "vita contemplativa" este trăită de artistă în mod conștient. După mai multe serii, care erau axate pe anumite culori și o gamă restrânsă de forme, ea are senzația, că ar fi timpul pentru ceva nou. Dar pentru aceasta Florina Coulin nu și alege o altă tehnică, ci extinde mai degrabă spectrul ei propriu de posibilități tehnice din cadrul picturii în acuarelă, alegând de data asta o tematică cu totul nouă. De acum încolo ea se dedică dialogului cu vechii maeștri: Van Eyck, Leonardo, Michelangelo. Este preocupată de îngeri, madone și figuri omenești. Unele din aceste chipuri supramărite sunt idealizate, par de pe altă lume, spiritualizate, cum erau porțile sau pătratele ce au stat ani de zile în centrul creației artistei. Alte imagini ne prezintă oameni, a caror viață interioară pare a veni din lumea noastră, apărându-ne apropiați prin mimică și expresie.

În mod deosebit m-a impresionat chipul Evei din renumitul altar din Gent al lui Van Eyck. Florina Coulin transpune acest portret într-o acuarelă ce nu conține decât foarte puține culori și suprafețe. La început stau la bază formele fluide, deabia concretizate. Faza a doua delimitează formele în ansamblu. Apoi se

21

cristalizează trăsăturile feței și într-un ultim pas artista aplică contururile. Este în fond același parcurs, de la indefinit spre certitudine, pe care Florina Coulin îl urmează în lucrările ei abstracte. Arta propriuzisă constă în capacitatea artistei de a extrage portretul acesta din contextul marelui tablou, astfel ca el să devină de sine stătător și să capete o valabilitate generală. Chipul acesta grav cuprinde o gamă întregă de simțăminte omenești, precum îngândurare, îndoială, resemnare sau teamă.

Și astfel, această Eva devine mult mai mult decât o figură biblică, reprezentată de un pictor din secolul 15. Ea este o femeie cu o expresie care ne-ar putea fi proprie fiecăruia dintre noi și din cauza aceasta apare atât de actuală. Chipul a rezistat trecerii timpului. Florina Coulin și-a dat seama de aceasta și l-a transpus în limbajul ei plastic, pentru a ne înfățișa din nou acest fenomen în fața ochilor. Dar majoritatea chipurilor citate de Florina Coulin după vechii maeștri reprezintă figuri sfinte. În mod corespunzător ele apar spiritualizate, interiorizate; sunt întruchipări din sfera dintre uman și divin. Aceste imagini formează totodată și niște punți de legătură. Pe de o parte spre acuarelele nonfigurative, în ceea ce privește aspectul de transcendență și abstractizare. Pe de altă parte, prin aceste portrete artista reînnoadă filiera spre figurativitatea lucrărilor ei mai vechi – dar la un alt nivel, un nivel care se desfășoară pe vastul teren ce se întinde între figurativ și abstract.

Artista se preocupase și în timpurile trecute de teme religioase. Astfel se închid acum niște cercuri în opera ei, multilaterală și cu o multiplicitate de forme. Se dovedește că perioadele ei creatoare – pe cât ar fi de diferite și în sine încheiate – prezintă totuși legături, care lasă să se întrevadă mereu o dorință și o căutare a unei esențe.

Mechthild Müller-Hennig

Textul a fost conceput în legătură cu expoziția "Aspecte ale picturii în acuarelă" la Schwäbische Galerie în Muzeul Etnografic Oberschönenfeld, din primăvara anului 2014.

Pag. 180

Text:

Sensibilitatea Florinei Coulin este drastic strunită în compoziții de o rigoare aproape geometrică. Fie ca e vorba despre lucrări din serii mai vechi, cum sunt cele cu naturi statice sau peisaje, fie că e vorba despre cele noi, din ciclul "ferestrelor de lumină", pata de culoare, cheia limbajului eterat al acuarelei, se încarcă de multiple semnificații și prilejuiește o adevărată sărbătoare pentru privire. Nu doar întinericul este misterios. Și lumina poate fi. Ne-o dovedesc "Ferestrele" Florinei Coulin, incursiuni vizuale în tainele luminii, sugerate imersii în adâncimea orbitoare a unei realități fizice imposibil de definit, chiar și pentru fizica modernă. În lumina inchipuită de artistă se pătrunde prin ferestre uneori boltite, prin degradeuri rafinate. Trecerea din lumea fizică în cea metafizică e discret și totodată ferm sugerată. Formele geometrice primare devin chiar ele ferestre, praguri de trecere în suprasensibil. Ca un artist să accedea la o esențializare de tipul celeia la care a ajuns Florina Coulin, e nevoie dincolo de măiestrie, de aplicate și consecvente exerciții spirituale. Indiferent de motivele abordate de artistă, rigoarea sensibilă și sensibilitatea ei riguroasă transpar cu o intensitate emoționantă.

Luiza Barcan, istoric de artă și autoare, București, 2006.

Acuarelele Florinei Coulin se realizează în timp prin suprapuneri de straturi inefabile de pigment colorat. Durata execuției devine un element constitutiv al imaginii finale. Transparența nu se pierde, ci primește o profunzime și o consistență cu totul particulară care evoca ceva din misterul luminii din tablourile lui Vermeer, dar și mai încoace de noi, liniștea și calitatea poetică a picturii lui Blinky Palermo. Florina Coulin dezvoltă acest tip de practică a acuarelei ca tehnica de contemplare și ieșire din contingent așa cum o și declară. Ceea ce și explică de ce și cum pictorița a ocolit dilema abstractie-figuratie. Geometriile aseptice devin „ferestre de lumină” monocrome unde galbenul sau rosul și auriul se disociază la infinit. Alături imagini unde profuziunea și dezordinea lumii vegetale provoacă viziuni paradisiace, unde fiecare petală și frunza se impregnează de lumină. Nu există contradicție între unele și altele. Atitudinea Florinei Coulin față de actul artistic unifică ceea ce la începuturile modernității de secol XX era separat de antagonisme și polemici care păreau de nedepășit. Eterică și pură, proaspătă și vie în același timp, pictura Florinei Coulin e un moment de echilibru fericit al tensiunilor pe care le-a traversat pictura.

Dr. Ioana Vlasiu, Istoric de artă, 2006.

Biografie

- 1947 născută la Roșiorii de Vede, în România
- 1961 – 1965 Liceul și examenul de bacalaureat la Colegiul „Ion C. Brătianu”, Pitești
- 1965 - 1971 Studii încheiate cu diplomă la Universitatea Națională de Artă București - în clasa de pictură a Prof. O. Angheluță
- 1971 - 1977 Domiciliu în București; profesoară la Colegiul de Artă „Carmen Sylva” din Ploiești, artistă în Uniunea Artiștilor Plastici București; participări la multe expoziții mari din țară și în străinătate (Moscow, Barcelona, Sofia, Stockholm)
- 1977 Căsătoria cu Georg Coulin și plecarea în Germania

- Din 1980 Membră în Uniunea Artiștilor plastici din Augsburg (B.B.K.)
- Din 1984 Domiciliu în Augsburg
- Din 2015 Membră în Asociația de artiști „Die Ecke”, Augsburg

Participări la expoziții (selecție)

Marea Expoziție de Artă din Șvabia (Große Schwäbische Kunstausstellung)
1980, 1982, 1988, 1993, 1999, 2001, 2005, 2007, 2009, 2011, 2014
Expoziții B.B.K. în străinătate: China 1987, Japonia 1989, Slovenia 1989, 1991;
în Germania: la Regensburg, Donauwörth, Irsee, Kempten, Trier ș.a.

Picturi murale

1986 - 1987 Picturi în colaborare la școli (Königsbrunn, Moigny)
1990 Pictura din sala polivalentă din Schmiechen (Bavaria).
Participări la concursuri de artă monumentală:
1991 Holul de intrare la Școala medie profesională Augsburg
1993 Schwabencenter Augsburg

Învățămînt

1971 – 1974 Profesoară la Colegiul de Artă „Carmen Sylva” din Ploiești
1982 - 1995 Cursuri de desen și pictură la Universitatea populară (VHS) din Mering, Augsburg,
precum scurt timp la Gymnasium Königsbrunn
1997-2005 Docenta la facultatea de arhitectură din Augsburg – domeniul:
creativitate plastică liberă – culoare

Pagina 183

Expoziții de grup (selecție)

1990 Villefranche (F), București (Ro)
1994 Neu-Ulm, GEDOK München: "Vom Ohr zum Auge" (De la auz la văz)
1995 Istanbul, Galerie Taksim: "Zehn deutsche Künstler" (Zece artiști din Germania)
1996 Bonn: "Vier Künstler in Halle 10" (Patru artiști în hala 10)
1996 Bobingen, Schlossgalerie : "Räume, Rhythmen, Relationen" (Spații, ritmuri, relații), cu
Brigitte Heintze
1996 Augsburg , Salomo-Haus: "Peisaj", cu Georg Coulin
1997 Brie Comte Robert (F): "Aperçus"
1998 Augsburg , Galeria Ruetz: "Akt" (Nud)
2003 București, palatul Mogoșoaia: „Ion Grigorescu și prietenii“
2007 Augsburg , Galeria Cervino

23

2011 Viena , Galeria Mezzanin: "East by Southwest"
2014 „Aspecte ale picturii în acuarelă” Schwäbische Galerie în Muzeul Oberschönenfeld
2016 Membri noi ai asociației de artiști „die Ecke”, Ecke Galerie, Augsburg

Expoziții personale

1994 "Reflecții despre elementele Aer, Apă, Pământ, Foc" în Grădina Botanică din Augsburg
1997 „Labirint – Semn – Cuvânt“ în camera princiară a Primăriei din Augsburg
2000 "Figuri feminine și imagineri de culoare", Galerie am Graben, Augsburg
2002 "Mișcare în miere" la Tanzwerkstatt Ursula Neuner, Augsburg
2002 "Figură și peisaj" la University of Iowa, U.S.A.
2004 "Lumină și întuneric, imagini spre centru", Galeria Cervino, Augsburg
2005 "Mișcare în peisaj", Cafe-Galerie "Madlon", Wertingen
2006 "Fereastra de lumină", Galeria Curtea Veche, București
2006 "Imagini despre lună și soare", Primăria din Stadtbergen / Augsburg
2007 „Lună și Soare“ Galeria Curtea Veche, București
2015 „Ver-Bindung” instalație în Biserica lutherana Sf. Anna, Augsburg

Domenii / tehnici de lucru în cariera artistică:

Pictura în ulei, litografia, gravura, pictura monumentală, instalații, performance, acuarela

Achiziții publice (selecție)

Muzeul Național de Artă România, București (pîna în1977)

Colecția Palatului Mogoșoaia

St. Gregor - Heim, Augsburg

Staatliches Hochbauamt Krumbach / Dillingen (Oficiul de stat pentru urbanistică)

Bayerische Staatsgemäldesammlungen, München (Colecțiile de Artă ale statului din Bavaria)

Colecția Muzeului Oberschönenfeld

Pinacoteca orașului Mayenne

Pinacoteca orașului Wertingen

Pag. 184

Eu, 34x24 cm, acuarelă, 1986

Pagina 185

„Nu există drumuri – există doar mersul“

Luigi Nono

Cartea aceasta o dedic

părinților mei

soțului meu

și tuturor celor ce mi-au însoțit mersul în viața și artă, îmbogățindu-l. Lor le mulțumesc din inimă.

Doamnei Dr. Müller-Hennig îi mulțumesc pentru interesul ce l-a arătat artei mele și pentru articolul empatic scris pentru catalog.

Mulțumiri aparte dedic soțului meu Georg Coulin, care m-a susținut mereu în lucrul meu și care a colaborat în mod amplu la pregătirea acestui catalog.

Florina Coulin, 2014

24

Pagina 186

Cuprins

Imagini despre lună și soare	11
"Fii prodigios precum universul"	19
LUCRĂRI TIMPURII PICTURĂ, LITOGRAFIE, GRAVURĂ	21
UN NOU ÎNCEPUT ÎN GERMANIA PRIMA DECADĂ	39
INSTALAȚII, ACȚIUNI, PICTURI	63
Rochia-cort	64
Pământ – Semn – Pământ	68
Reflecții despre elementele Aer, Apă, Pământ, Foc	72

Aripi de fluturi	76
Transformare I-IX	79
Spații – ritmuri – relații	80
Creștere I - VIII	82
Labirint – Semn – Cuvânt	84
Mișcare în miere	90
IMAGINI SPRE CENTRU	93
ULEIURI	109
LOCURILE MELE I ACUARELE	119
În căutarea unei esențe	177
Biografia, Expoziții	182
Impressum	188

Pagina 188

Impressum

Fotografii

Georg Coulin, Sascha Heintze

Prelucrarea imaginilor

Georg și Florina Coulin, Susanne Buchleitner

Layout

Lioba Geggerle, Neu-Ulm

Tiparul

Di Bello – Ihre Druckerei, Neu-Ulm

Editat: 100 exemplare

www.florina-coulin.de

,